Якташыбыз БЕРЕНЧЕ

«Улыбыз, Канадага киткәндә, беренче бишлеккә эләгә алса, моның бик яхшы нәтиҗә буласын үзе дә әйткән иде, әлбәттә, медаль дә көттек. Тик бу юлы булмады. Әмма аның җиңәселәре алда әле» дигән иде Ванкувердагы Паралимпия уеннарында катнашкан Рушан Миңнегуловның әтисе Рөстәм.

Аның хыяллары чынга ашты. Рушан Сочида Паралимпия чемпионы булып танылды. 21 яшьлек якташыбыз чаңгы ярышында 20 чакрым араны беренче булып узды. Рушан иң башта ук алга чыкты һәм ахырга кадәр беренчелекне бирмәде. Рушанны Россия Президенты Владимир Путин белән Татарстан Президенты Рөстәм Миңнеханов та котлады. «Россиягә Татарстан спортчысы – минем якташ, Байлар Сабасы егетенең «алтын» бүләк итүе икеләтә куандыра. Сезгә ихлас күңелдән бәхет, сәламәтлек, билгеләнгән планнарның тормышка ашуын, спортта уңышлар һәм яңа җиңүләр телим», – дигән сүзләр бар республика башлыгы юллаган телеграммада.

Рушанның әтисе Рөстәм белән дүрт ел элек Казан аэропортында аның улын каршы алганда танышкан идек. Кичә аңа янә шалтыраттык. «Бу юлы инде, чыннан да, медаль көттек. Ник дигәндә, улыбыз ике ел рәттән Дөнья Кубогы ярышларында җиңүләр яулады. Әмма шик тә бар иде. Спортта төрле хәлләр була бит. Ярыш вакытында егылырга, чаңгы да сынарга мөмкин. Спортчыларга авыр, тик безгә дә җиңел булмады. Ярыш вакыты килеп җиткәнне көтеп алу иң авыры булды. Йокыбыз да йокы булмады. Вакытны уздыра алмый аптырап беттек. Ә Рушан катнашкан ярышны телевизор аша туганнар белән бергә җыелышып карадык. Ул финишка беренче булып килгәч, нинди хисләр кичергәнне үзебез генә беләбез. Аңа шалтыратып, тавышын ишетү мөмкин эш түгел диярлек. Шуңа күрә улыбызга смс-хәбәр юлладык. Аннары ул үзе шалтыратты. Нәрсә дип әйттемме? «Улым, молодец, булдырдың», – дидем. Телефонның тынып торганы юк. Район башлыгы Рәис Миңнеханов та котлады. Өйгә килеп тәбрикләүчеләр дә күп булды» ди әтисе.

Рушан Миңнегуловның профессиональ спортка килеп әлегә Паралимпиадада чыгыш ясаган күп спортчылар кебек үк бәхетсезлек очрагы белән бәйле. 13 яшендә ул, машинага кысылып, кулын авырттырган. Аңа кадәр исә бию түгәрәгенә йөргән, әмма бу шөгылен туктатырга туры килгән. Кулын авырттыргач, абыйсы Русланга ияреп, картинг белән мавыга башлый, аннары икесе дә чаңгыга күчә. Күнегүләрне исә әтиләренең бертуган абыйсы Радик белән уздыралар. Җәй көне Казанга лагерьга баргач, аларны таныган спортчы Ирина Полякова күреп ала һәм ныклап шөгыльләнергә тәкъдим ясый.

«Ул бит спорт белән профессионал булу өчен түгел, ә өйдә үз эченә бикләнеп ятмау максатыннан шөгыльләнә башлаган иде. Әкренләп җиңүләр күренә башлады, – ди чемпионның әтисе. – Аннары җыелма команда җыеннарына чакырдылар. Яшермим, бу кадәр үк булыр дип уйламаган идек. Җәрәхәт алган баланың психикасы да үзенчәлекле була бит – кинәт кенә спортны да ташларга мөмкин. Бәхеткә, барысы да яхшы булып чыкты. Шартларга, тренерларга күп нәрсә бәйле. Әмма уңышларның нигезе спортчының теләгенә барып тоташа. Үз-үзен җиңә алмаса, бернәрсәгә дә ирешеп булмаячак. Рушан яңгыр түгел, хәтта таш яуса да, шөгыльләнүдән туктамады. Атнага алты көн, көненә икешәр тапкыр. Кыш беткәч тә күнегүләрен дәвам итте. Уңышлар әнә шулай килеп чыга. Ул яшь әле, алга таба да сөендерер дип өметләнәбез».

Соңгы елларда Рушан Казанда – Олимпия резерв училищесында укый. «Әмма Сабага кайтып та еш шөгыльләнә. Шөкер, бездә моның өчен шартлар бар, – ди районның яшьләр эшләре һәм спорт бүлеге җитәкчесе Ирек Гарипов. – Без дә аны кире бормаска тырышабыз. Кулдан килгәнчә ярдәм итәбез. Үзе дә тырыша, шартлар да бар, тренерларының хезмәте зур. Рушанга карап, сәламәтлеге чикле булган башка кешеләр дә спортка тартыла. Әйтик, бер егетебез шушы көннәрдә Венгриядә узасы өстәл теннисы ярышларына китә. Ул үзе коляскада йөри, әмма спортта уңышка ирешергә хыяллана. Республика күләмендәге ярышларда үзләрен күрсәтә алган тагын берничә өметле спортчыбыз бар».

Байлар Сабасындагы аграр көллияттә бухгалтер-икътисадчы белгечлеге алган Миңнегуловның Сочидагы уңышы республика спортында зур вакыйгага әверелде. Ник дигәндә, безнекеләр Олимпия уеннарында медаль ота алмады бит. Шуңа күрә Рушанның уңышы башкаларга сөенеч тә, үрнәк тә, сабак та булды.

Илнар ХӨСНУЛЛИН,
«Ватаным Татарстан»

ШУНСЫЗ булмый...

Иллария, күпме сорадым, сотовыеңны бирмәделәр, шуңа күрә бу хатны сезне китергән автобус шоферы аша тапшырам. Әле ул да киреләнеп маташкан булды, кулына бер банка бал тоттыргач кына ризалашты. Син хәзер, телевизордагы Мәскәү җырчылары кебек, яныңа якын да килеп булмый икән.

Әйтер сүзем шул, Иллария: сез киләсе дә җырлап китәсез, ә безнең әле ирләребез белән яшисебез бар. Сез киткәннән соң аларның ничек котырынуын сөйләп бетерерлек түгел. Клубта идән юучы Гасимәдән, ишеккә эленгән афишага төртеп: «Бу кем?» – дип сораган идем, «Җырлый белми, тавышы юк, әмма ачык имиләре, шәрә ботлары белән ир-атны азындыра торганнардан», – дип, исемеңне әйтеп бирде. Шуңа, Иллария, син китүгә авылдагы ирләрнең кайсысы эчүгә сабышты, кайсысы хатынын кыйный башлады. Дөрес, минеке эчми дә, кыйнамый да, теге җырчы кыз артыннан шәһәргә китәм дип кенә әйтә. «Ярар, мине кая куясың алайса?» – дип сорагач, күзен дә йоммыйча: «Әниеңә кире илтеп куям», – ди бәдбәхет. Әйтәм бит, сине сәхнәдә күргәч, чистый күзләре томаланган оятсызның.

Безнең авыл хатыннарының синең кебек җырлап йөрергә вакытлары юк, ир көен көйләп, мал-туар, бала-чага карыйсыбыз бар. Кая анда – өс-баш, килеш-кыяфәтебезне карарга да ара калмый! Әмма дә, Иллария, синең кебек буянып-ясанып кеше алдына чыксак, бездән дә йөз чөермәсләр иде, дим. Аптырыйм инде: ул шәһәр хатыннарының кайсы җирләренә генә кызыгадыр безнең авыл мужиклары? Бер уйласаң, безнең бер җиребез дә башкача ясалмаган югыйсә.

Иллария, хәзерге иреңнең кем булуын сорап тормыйм, мин үземнекен базарда ит, йомырка саткан акчага агрономга укытып, кеше ясадым. Әгәр ул синең артыңнан шәһәргә китеп барса, яңасын таба алуым икеле, әле тапсам да, аннан кеше ясарга күпме вакыт, дөнья кадәр акча кирәк булачак. Шуңа күрә әгәр иремнең сотовыена чылтыратып: «Артымнан эч пошыртып йөрмә, әллә ничә мәртәбә кияүдә булдым, дүрт бала үстерәм, өч кредит түлисем бар», – дип куркытсаң, кикриге тиз шиңәр иде, дим. Алар аның ишедән бик курка.

Шунсыз булмый, Иллария, чылтырат пажалысты, юкса китәм булгач, китәм дип, инде чемоданын да әзерләп куйды...

Илдар ХӘЙРУЛЛИН

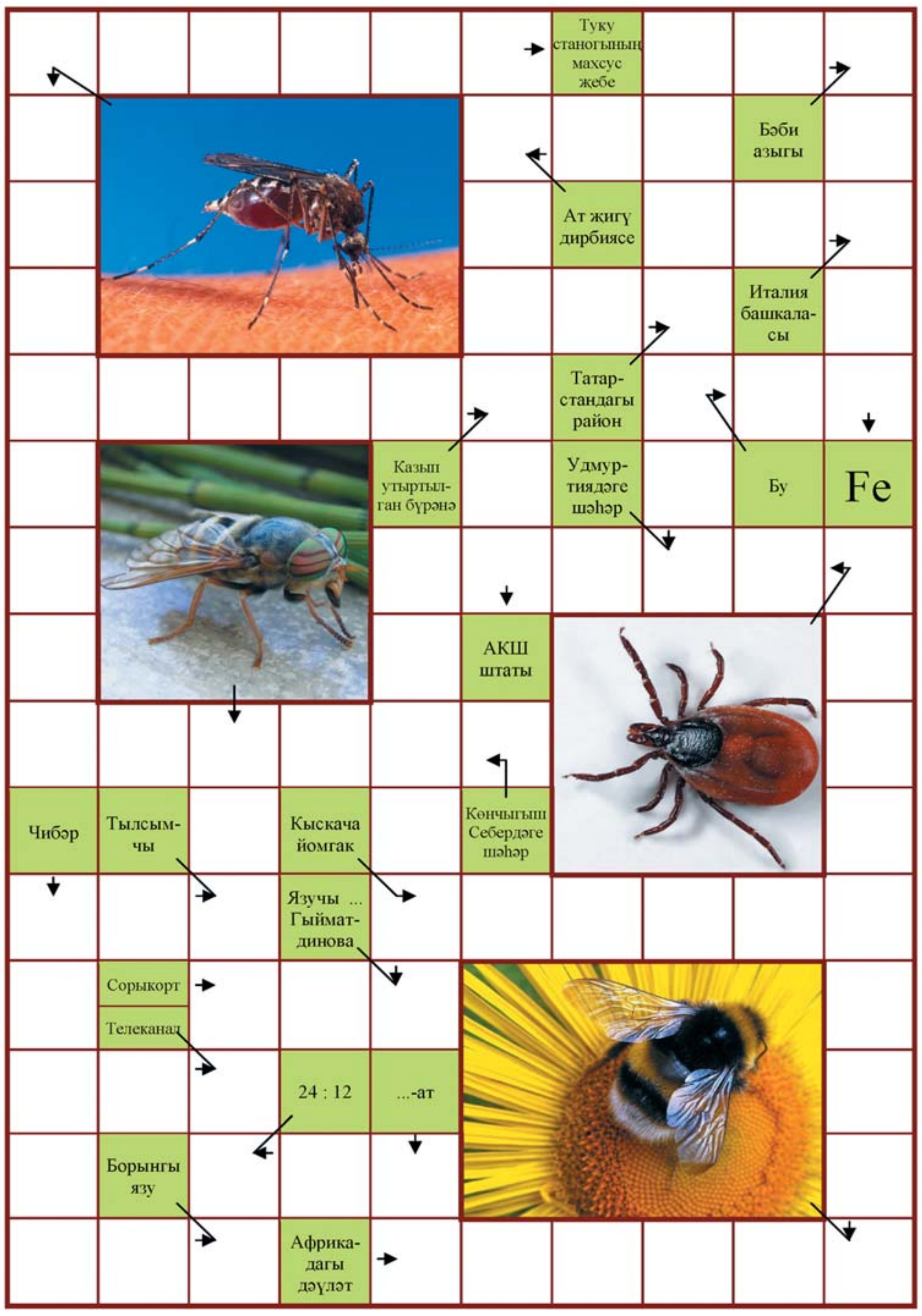

Нияз МИҢГАЛИЕВ төзеде

РФ территориясендә тарала торган «Без – бергә» («Мы – вместе») газетасының якынча гомуми тиражы – 108843 данә

Без – бергә (Мы – вместе)
Баш мөхәррир Мансур Газизҗан улы МОРТАЗИН
Гамәлгә куючы: «ТАТМЕДИА» ААҖ, 420097, Казан, Академия ур., 2 нче йорт.
Редакция адресы: 420066, Казан, Чистай урамы, 5 нче йорт.
ТЕЛЕФОННАР: 8 (843) 562-50-12 – кабул итү бүлмәсе, 8 (843)562-50-07 – (факс).
Http://shahrikazan.com
E-mail: atna-vakiga@mail.ru
Газета Элемтә, мәгълүмати технологияләр һәм массакүләм коммуникацияләр өлкәсендә күзәтчелек буенча Федераль хезмәттә 2013 елның 24 декабрендә ПИ № ФС77-56468 нчы теркәлү таныклыгы алды
Редакциянең фикере авторларның фикере белән авазаш булмаска да мөмкин. Кульязмалар рецензияләнми һәм кире кайтарылмый. Реклама һәм игъланнардагы мәгълүматларның дөреслеге өчен аны бирүчеләр үзләре җаваплы. Газетада басылган язмаларны файдаланганда, шулай ук өзекләр китергәндә, «Без – бергә»дән алынганлыгын күрсәтү сорала.
Газета аена 1 тапкыр чыга.